

27. Narvik kommunale Elektrisitetsverk.

(Tillatelse til å endre reguleringsgrensene for
Nedstevann i Håvikvassdraget – Nordland
fylke.)

Kongelig resolusjon 25. august 1989.

Foreliggende sak gjelder søknad fra Narvik kommunale Elektrisitetsverk om endring av reguleringsgrenser i Nedstevann i Håvikvassdraget, Nordland fylke.

Norges vassdrags- og energiverk har ved brev av 20 mai 1988 avgitt følgende innstilling i saken:

«Vi viser til vedlagte brev av 4. mai 1988 fra Narvik kommunale Elektrisitetsverk.

Narvik kommune fikk i 1919 konsesjon på regulering av Håvikvassdraget, deriblant senking av Nedstevatn til kote 218. I 1954 søkte kommunen om tillatelse til 19,6 m ytterligere senking av hovedmagasinet Storvatn og videre om ytterligere senking av Nedstevatn til kote 215. Under konsesjonsbehandlingen ble det imidlertid klargjort at søknaden for Nedstevatn bare gjaldt den vestlige delen av magasinet. I en redegjørelse fra kommunens tekniske konsulent ble således fremholdt at et sund som deler vatnet i to ikke skulle utdypes og at vannstanden i østre del av magasinet derfor bare ville bli senket til kote 218,1. Reguleringstillatelse ble gitt 7. oktober 1955 og manøvreringsreglement utformet i samsvar med ovenstående.

Etter at Narvik kommunale Elektrisitetsverk nå har opplyst at terskelen mellom de to delene av Nedstevatn er forsvunnet, har elverket bedt om at nedre grense må bli endret til kote 218,1 for hele vatnet. Slik vi ser det, måtte alternativene være enten å søke om senking av hele vatnet til kote 215, eller å gjenopprette den tidligere terskelen. Førstnevnte løsning vil ifølge elverket innebære ulemper som ikke står i rimelig forhold til innvunnet magasinmengde, – sistnevnte vil utvilsomt ikke være økonomisk akseptabelt, ettersom det aktuelle magasinet mellom kotene 218,1 og 215 på den vestlige delen bare utgjør 0,24 mill. m³.

Vi vil derfor tilrå at elverkets anmodning imøtekommes.

Endringen gir ikke grunn for å redusere grunnlaget for konsesjonsavgifter m. v. For 1955-konsesjonen er økningen i regulert vannføring fastsatt til 0,65 m³/s., tilsvarende 1 900 nat.hk. Grunnlaget er beregnet ut fra en samlet magasintilvekst som besto av nevnte 0,24 mill. m³ i Nedstevann og 18,59 mill. m³ i Storevatn.»

Brev fra Narvik kommunale Elektrisitetsverk av 4. mai 1988 lyder:

«I følge Kronprinsregentens resolusjon av 7. oktober 1955 er blant annet reguleringsgrensene for Nedstevann i Håvikvassdraget fastsatt slik:

	Vestlige del	Østlige del
Øvre reg.grense	220,6	220,6
Nedre reg.grense	215,0	218,1
Reguleringshøyde	5,6 m	2,5 m

Den nedre reguleringsgrense for vannets østlige del framkom som følge av en naturlig terskel i elveløpet mellom de to delene av vannet.

Ved tapping av magasinet pr. 1. mai 1988 til ca. 217,5 viste det seg at østlige del av vannet også ble senket til samme nivå. Ved inspeksjon ble det konstatert at terskelen mellom de 2 delene av vannet er fullstendig gravd bort, og en må anta at en senkning til LRV=215,0 vil tømme den østlige delen.

Da den innvunne magasinmengde ikke står i noe rimelig forhold til de ulemper en eventuell reguleringsendring til LRV=215,0 (for hele vannet) vil medføre, vil en anmode om at nedre reguleringsgrense for Nedstevatn (begge delene) blir fastsatt til 218,1.»

Departementets bemerkninger:

Foreliggende sak gjelder søknad fra Narvik kommunale Elektrisitetsverk om endring av reguleringsgrenser i Nedstevann i Håvikvassdraget, Nordland fylke.

Narvik kommune fikk ved Kongelig resolusjon 20. juni 1919 tillatelse til å regulere Håvikvassdraget i Ankenes kommune på ubegrenset tid. Ved kronprinsregentens resolusjon 7. oktober 1955 fikk Narvik kommunale Elektrisitetsverk tillatelse til ytterligere reguleringer i samme vassdrag, blant annet i Nedstevann som er delt i en østlig og en vestlig del.

Reguleringsgrensene for den vestlige delen av Nedstevann ble fastsatt til mellom kote 220,6 og kote 215,0. For den østlige delen ble reguleringsgrensene fastsatt til mellom kote 220,6 og kote 218,1.

Den nedre reguleringsgrense på 218,1 framkom som en følge av en naturlig terskel i elveløpet mellom de to delene i vannet.

Det har nå vist seg at terskelen mellom den østlige og den vestlige del av Nedstevann er gravd bort. En senkning til laveste reguleringsgrense i den vestlige delen – til kote 215,0 – vil således tømme den østlige delen av vannet.

Narvik kommunale Elektrisitetsverk anmoder derfor om at nedre reguleringsgrense for den vestlige del av vannet settes lik nedre reguleringsgrense for den østlige del, dvs. til kote 218,1.

Øvre reguleringsgrense for hele Nedstevann blir således ved kote 220,6 og nedre reguleringsgrense blir ved kote 218.1. Reguleringshøyden blir 2,5 meter.

Etter omstendighetene har en ikke funnet det nødvendig å forelegge saken for distriktet. Saken har underhånden vært forelagt Miljøverndepartementet som ikke har hatt merknader til saken.

Norges vassdrags- og energiverk tilrår at søknaden innvilges. Departementet viser til NVE's tilrådning og slutter seg til denne.

Olje- og energidepartementet
tilrår:

I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 nr. 17 § 12, gis Narvik Kommunale Elektrisitetsverk tillatelse til å endre de ved kronprinsregentens resolusjon av 7. oktober 1955 fastsatte reguleringsbestemmelser for Nedstevann i Håkvikvassdraget, i samsvar med Olje- og energidepartementets foredrag av 25. august 1989.

28. Orkla Borregaard A.S.

(Konsesjon for erverv av aksjer i Chr. Salvesen og Chr. Thams Comm. A/S og A/S Gjølme Mølle.)

Olje- og energidepartementets samtykke
7. september 1989.

«Det vises til Deres søknader av 23. april 1986 og 27. mars 1987.

Det opplyses i søknadene at fusjonen gjennomføres med Borregaard A.S. som overtakende selskap.

Ervervene er konsesjonspliktige idet Orkla Industrier A.S. ved fusjonene innehadde 86,5 pst. av aksjene i Chr. Salvesen & Chr. Thams' Comm. A/S og A/S Gjølme Mølle som innehar fallrettigheter i henhold til lov av 14. desember 1917 nr. 16 (industrikonsesjonsloven) kap. I.

I medhold av industrikonsesjonsloven § 36 og bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11. januar 1978 gis Orkla Borregaard A.S. konsesjon for ovennevnte erverv. Det settes ingen særskilte vilkår for konsesjonen.

Dette vedtak innebærer at konsesjonsbehandlingen av fusjonen mellom Orkla Industrier A.S. og Borregaard A.S. har foregått etter reglene i lovens kap. V under forutsetning av at hverken Chr. Salvesen & Chr. Thams' Comm. A/S eller A/S Gjølme Mølle er under

direkte eller indirekte kontroll av Orkla Borregaard A/S.

Departementet finner det imidlertid nødvendig å peke på enkelte uheldige sider ved advokatfirmaets behandling av saken. Først i mars 1987 opplyste advokat Thommessen om overdragelsene av aksjepostene i Chr. Salvesen & Chr. Thams' Comm. A/S og A/S Gjølme Mølle til tross for at dette klart ville få betydning for departementets saksbehandling. Samtidig opplyste advokat Thommessen at overdragelsen skjedde til utenforstående selskaper. Det kom først senere frem under saken at A/S Norjore hadde nær tilknytning til advokat Thommessen selv og advokatfirmaet. Det ble ikke opplyst at dette selskapet på overdragelsestidspunktet var eid av advokat Thommessen og hans nærmeste familie. Opplysningene om Orkla Borregaard A.S.' forkjøpsrett ved videre overdragelse av aksjepostene i Chr. Salvesen & Chr. Thams' Comm. A/S og A/S Gjølme Mølle kom også først frem på et forholdsvis sent stadium i saken. Det samme var tilfelle når det gjaldt opplysninger om at A/S Norjore ikke gjorde opp for aksjene før den videre overdragelse til A/S Hamang Papirfabrik. Av hensyn til departementets saksbehandling ville det vært ønskelig at alle korrekte og fullstndige opplysninger var fremkommet så tidlig som mulig under konsesjonssaken.

Departementet gjør oppmerksom på at tilleggserverv av aksjer i Chr. Salvesen & Chr. Thams' Comm. A/S og A/S Gjølme Mølle som medfører at Orkla Borregaard A.S. innehar mer enn 90 pst. av aksjene i disse selskapene utløser konsesjonsbehandling etter industrikonsesjonslovens kap. I.»

29. Herlandsfoss kommunale kraftverk.

(Konsesjon for bygging av Møllefossen Kraftverk, og konsesjon for overføring av Hesjedalsvassdraget fra Botnavatn til Blomdalsvatn.)

Kongelig resolusjon av 15. september 1989.

Den foreliggende sak gjelder de spørsmål som oppstår i forbindelse med Herlandsfoss kommunale kraftverks søknad av 2. november 1987 om konsesjon etter lov om vassdrag av 14. desember 1917 nr. 17 for overføring av Hesjedalsvassdraget fra Botnavatn til Blomdalsvatn. Det søkes også om konsesjon for bygging av Møllefossen kraftverk etter vassdragsloven av 15. mars 1940 nr. 3 §§ 104 – 106.